

voru. Te razprave udeležili so se tudi dr. Bleiweis, ki je na kratko razložil, kako sta okrajni glavar Derbitsch in pa župan Schrey ongavila z dvema ženskama na Trati, da bi dva nepostavna glasova pridobila zbornici kupčijski; c. kr. deželni predsednik je opravičeval izid volitev; poročevalcu Dežmanu, — se ve da — pa so bile prav vse volitve v trgovsko zbornico čisto postavno dovršene. Konečno zborova večina potrdi izvolitev poslancev kupčijske zbornice.

O predlogi gledé volitve deželnih poslancev iz velikega posestva je grof Barbo temeljito dokazal, da sta vitez Vesteneck in baron Taufferer zoper jasno postavo volila dvakrat, prvi pot v kmetijskih občinah, drugi pot v veleposestvu. Tudi poslanec Klun naglašal je nepostavnost takega ravnanja sklicaje se na jasno določbo volitvenika deželnega. Se ve, da je zborova večina potrdila izvolitev velikih posestnikov.

V poverilni odsek za pretresovanje onih 3 volitev, ki niso še potrjene, so bili izvoljeni: Detela, vitez Gariboldi, pl. Langer, Ledenik, Pakiž, dr. Poklukar in dr. pl. Schrey; — v občinski odsek pa: dr. Deu, Hočevvar, Kobler, Lavrenčič, Pfeifer, grof Thurn in vitez Vesteneck.

Potem se je potrdila prodaja mestne, nekdanje „Novakove“ hiše, — uradnemu služabniku Andr. Zupinu se je plača odločila na 350 gld. za leto, prošnja Slivniške občine za preuredbo sklada gledé ceste iz Grosupljega do Cobelsperga pa izročila deželnemu odboru v rešitev.

Konečno deželni glavar nenadoma dá še besedo Hočevvarju. Hočevvar počasno in slabo ter bledega obraza ne govori, ampak bere nekoliko vrstic, s katerimi hoče odbijati svoje kupovanje glasov, česar ga je v zadnji seji dolžil posl. Navratil. Ko pa hoče Navratil na to odgovoriti, mu deželni glavar najprej osorno preseka besedo. Še le ko Navratil odločno zahteva besedo, ravno tako, kakor jo je Hočevvar dobil, je iznova povdaril, da pri svojih besedah ostane, ter lahko dokaže, da so se glasovi kupovali. V dokaz temu javno prebere po c. kr. notarji poverjeno sledečo izjavo: „Jaz podpisani, polnoletni Janez Črnugelj iz Metlike hiš. št. 123 potrjujem, da je Jožef Lampe, c. k. uradnik okrajne sodnije v Metliki, pred in med volitvijo poslanca za deželni zbor Kranjski dne 10. julija 1877. v Novem mestu za Martina Hočevvarja v Krškem agitiral, od volilcev glasove kupoval in tudi meni za eno izkaznico 40 gold. (štirideset goldinarjev) a. v. v gotovem dal in odštel. Metlika dne 11. julija leta 1877“. (Sledijo podpisi.) Konečno pristavi Navratil, da je sicer resnično, da je Hočevvar poslal tudinekaj denarja požarni straži, a to zgodilo se je po volitvi. — Morebiti je imelo to darilo veljati za premijo Hočevvarju prijaznih glasov. O Martin, Martin! v kako zadrego spravljate Dežmana in njegove „ustavoverne“ tovariše!

Kratkočasen pogovor o Bosni

med Slovencem, nemčurjem in magjaronom.

Slov. narodnjak: Ste li že čuli, da v Sarajevu izhaja časnik v hrvatskem jeziku z imenom: „Bosansko-hercegovačke novine?“

Nemčur: O verfluchte! barúm nit tajč? Müssen doch wir Deutsche Kultur nach Osten tragen?

Magjaron: Du tolkete Schwob! weissst nit, dass Bosna ist Ungarland!

Naši dopisi.

Iz Celovca 22. sept. — Volilni oklic Koroške liberalne stranke v časniku „Bl. für die Alp. Oest.“ in pa vaš Ljubljanski poslanec Dežman sta si prav kakor jajce jajcu podobna. V onem oklicu se med drugim bere to-le v nemškem jeziku: „Na Koroškem so od nekdanj katoliki in protestanje, Nemci in Slovenci mirno in složno živeli.... Volilni oklic konservativcev pa seje strup sovraštva med nje... Ti Rimljaši, ti hujskarji in njihovi vedni in nevedni privrženci, ti so, zoper katere se mi (liberalci) bojujemo. Mi hočemo mir in se jim bomo zmiraj in povsod zoperstavljali!“ — Domoljubni naš gosp. Andrej Einspieler z odkritim vezirom in krepko besedo odgovarja v „Kärnt. Volksst.“ od konca do kraja lažnjivemu oklicu liberalcev, ki sumičijo pošteni naš narod slovenski tako, kakor ga je unidan sumičil poslanec Dežman v deželnem zboru Kranjskem, in stavi med drugim to le vprašanje: „kdo hujska in kalí mir: ali tisti, ki tirja pravice, ki narodu gredó po državnih temeljnih postavah, ali pa tisti, ki mu jih odbija? — ali tisti, ki tudi za narod slovenski hočejo zastopnike imeti v deželnem in državnem zboru, ali pa tisti, ki so na vse kriplje delali na to, da Slovenci na Koroškem ne enega narodnega poslanca nimajo v zboru? Kakor s pravicami za narodni jezik slovenski, tako gre tudi z vero; hujskajo li Slovenci zoper vero protestantov ali liberalci zoper vero katoliško? Ali ne obstaja ves in celi sedanji liberalizem le o tem, da kričijo liberalci: nobene vere ni treba, „konfessionslosigkeit“ je naša parola! Veliko strpí človek, al vsega ne; tudi potrpežljivost ima svoje meje! — S temi besedami končava pogumni branitelj pravic slovenskega naroda, prof. Einspieler, svojo objavo. In res! Sami boste krivi, vi liberalci, če prenapenjate strune mednarodnega mirnega življenja tako, da počijo.

V Gorici 22. sept. — Ni drugače, ko da primem spet za pero. — Da imamo deželni zbor, „Novice“ že vedó. Tako živo ni v našem zboru, kakor pri Vas, ne; pa vendar nekateri naši poslanci več govoré, kakor bi človek mislil. Vname se včasih debata, kjer ne bi je pričakovali. Zanimiva prikazen pri nas — s kakoršno se ne more ponašati vsak zbor — je ta, da, kakor narodni poslanci pri vas v Ljubljani, tako tudi naši slovenski gospodje na desnici slovenski govoré, da-si vedó, da jih na uni strani en sam gospod — če se ne motim — razume. In prav tako. Kako se tedaj obravnava vrši? To je ravno, kar sem hotel povedati. Da bi slovenski govornik samega sebe prestavljal in tolmačil, ne gre; ta težavni posel opravlja dež. glavar, vitez dr. Pajer; in sicer tako natančno in gladko vse prestavlja, da se mu mora vsakdo čuditi. Čudno je pa tudi to, da si vse tako dobro zapomni, da-si malo kedaj kaj zapiše. Precej dolgočasen je ta način obravnavanja res, ali drugače ne gre. — Pregled dosedanjih razprav zborovih glej na drugem mestu; tu naj samo opomnim, da nobeden naših italijanskih listov jih ne prinaša. — Vendima je letos po naših krajih povsod pičila, v nekaterih je celó nič ni. Plohe in viharji te dni niso bili grozdju na korist, gotovo ne. — Za ranjence in za družine rezervistovske se nabirajo milodari tudi pri nas. Nekateri dobrotniki so se združili, da vojake v bolnišnici obiskujejo in jim, kakor in kolikor morejo, duševno in materialno pomagajo in tolažijo, so-sebno tudi s tem, da za-nje pisma pišejo. Tudi za madjarska pisma se je našel en gospod. — Veliko, nenavadno cerkveno slavnost bomo imeli 6. dne prihodnjega meseca v tukajšnji prvostolni cerkvi. Naš prevzvišeni knez-nadškof bodo posvečevali novega škofa Po-